

Riget, eller hidkaldes at forrette Embedet en kort Tid for en syg eller bortreist reformeret Prædikant eller Kirke-Betient, samt de, der lade sig høre for Menigheden, naar en Præst er død, vel en og anden Gang prædike uden at aflægge Eed, siden de sig dog strax igien ud af Landet begive.

19.) De reformerede Præster og deres Enker, som herfra reise, maae medføre deres Gods, Formue og rede Midler, uden at betale 6te og 10de Penge; saa ere de og for personelle Skatter, som Indqvartering, Kopskat og Krigsstyr befriede.

20.) De reformerede Præster skal ved hvert Aars Udgang til de Deputerede, under deres Hænder, levere rigtig Mandtal paa alle reformerede Mænd, Kvinder og Børn, som sig i Khavn have nedsat eller opholde, hvad deres Handtering er, hvor de boe, og expresse specificere, hvor mange sig med vor Troes Bekiendere i Ægteskab have indladt, naar sligt er skeet, og hvor mange levende Børn de i samme Ægteskab have, hvor gamle Børnene ere og hvor de ere døbte.

21.) Alle Reformerede, som sig hid ind i Kongens Riger og Lande vil begive, og sig i Kiøbstederne nedsætte, bygge og boe, maae og skal de første 20 Aar for alle borgerlige og Byens Tynge, af hvad Navn være kan, (Told, Consumption og Accise alene undtagen) aldeles være frie og forskaanede, og dog ikke desmindre have Frihed lige ved Kgl. Undersaatter al borgerlige Næring at bruge, og al Handel og Vandel med Kiøben, Sælgen, Manufacturer, Skibs-Parter og paa alle andre Maader at drive, og sig dermed ernære, som de bedst veed og kan.

22.) Dersom de eller deres Børn inden bemeldte 20 Aar sig herfra igien vil begive, og i Kongens Riger og Lande ei længer forblive, maae de frit reise, og deres Midler herfra bortfløtte uden nogen 6te og 10de Penges Ærlæggelse, eller ringeste Deels Formindskelse af deres Formue i nogen Maade, under hvad Prætert og Navn det og være kunde.

23.) Alle Reformerede, som noget Manufaktur-Værk her i Landene vil indrette, vil Kongen være betænkt, derpaa efter Ansøgning sær Friheder at meddele.

24.) Alle de Mestere, Svende, Spindere, Færvare og andre Folk, som de til deres Manufacturers Fornødenhed fra fremmede Steder forskrive, samt alle andre i Almindelighed, som i saa

Maade at sig selv sig herind i Landene vil begive, skal nyde Frihed for Told af deres Boeskab, Løsøre, Rødskab og alle andre Instrumenter, som de til Værkernes Fortsættelse eller anden nødvendig Brug med sig her indføre, dog Varer, til at trafiquere med, herunder ei forstandne

25.) Værk-Husene og alle andre Huse, hvor Værkfolkene iboe, skal de første 8 Aar være frie for Grundskat samt al borgerlig og personel Tynge; dog at de Reformerede aarlig erlægge til Sognets Præster, hvor de bygge og boe, deres præstelige Rettighed, ligesom andre Sognefolk betale efter kgl. Anordning, endog bemeldte Reformerte samme Sogne-Kirke ikke søge.

26.) De Reformerede Haandværks-Mestere, som sig efterdags hid ind begive, maae og skal strax uden videre Bekostning eller Tidsspilde her tages i Laugene, naar de med Eed bekræfte, tilforn at have brugt det Haandværk, som de her agte at drive, og derpaa holdt Svende, saa at dem ingen Hinder skal giøres, om de ei for vigtige Aarsagers Skyld kan faae Beviis med sig fra Øvrigheden paa de Steder, hvilke de tilforn have beboet; men de bør endog her tages i Laugene, skjønt Laug paa de Steder, hvor de sig tilforn have opholdt, ei har været i Brug.

27.) Svende maae og paa samme Maade imodtages, skjønt de for deslige Aarsagers Skyld intet Lære-Brev bringe med sig, naar de forstaae deres Haandværk og giøre Eed, paa andre Steder at have tient og arbejdet for Svende.

28.) De reformerede Haandværksfolk, som ei strax formaae at give sig i Laugene, maae med egne Hænder arbeide et Heelt Aar for hvem de bedst ved og kan, dog at de tilforn aflægge Troeskabs-Eed.

29.) Dem, som ikke vil begive sig i Laugene, vil Kongen paa Ansøgning forunde Tilladelse med deres egne Hænder, som Frimestere, at arbeide, dog uden at oplære nogen i deres Haandværk.

30.) Alle Haandværksfolk især de, som arbeide i Uld, maae frit, endog Stykviis Sælge hvor og til hvem de veed og kan, hvad de med egne Hænder arbeide.

31.) De Reformerede, der ingen anden Profession have lært eller øvet, maae bruge hvad Kiøbmandsskab, smaat eller stort, dem lyster, naar